

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата партия обединена въ Плевенския окръгъ.

ИЗЛИЗА ДВУСЕДМИЧНО

АБОНАМЕНТЪ: 20 ЛЕВА ЗА ГОДИНА.
10 ЛЕВА ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛВ.

Г. МАРКОВЪ.

ПОЛИТИЧЕСКОТО ПОЛОЖЕНИЕ И ЗАДАЧИТЪ НА СОЦИАЛИЗМА.

Въ цѣла Европа въпрѣки дребни и едри различия политическото положение се характеризира съ една фраза: революционни мѣнания. Всесвѣтската война и печалнитѣ ѝ резултати накарала пролетарята и неговитѣ идеолози да обявятъ боржуазията за фалирала и да пристѣпятъ къмъ ликвидацията на буржоазния общественъ редъ. Но едва тогава за всички стана ясно че, колкото е лесно да се обяви фалита на буржоазията толкова е по трудно да се пристѣпи къмъ създаване на новото, особено слѣдъ моралнитѣ и економически разрушения, причинени отъ войната.

Три години епохални борби отъ изтокъ до западъ, три години великански опити да се промѣни свѣта, опити, съпровожда ни често съ кръвъ, по-изобилна отъ тази която тече по бойнитѣ полета.

Какви сж резултатитѣ, какви сж поукиитѣ? Ни изтокъ опитътъ да се въдвори социализма по пѣтя на болшевикитѣ доказал изразждането на Руската революция въ единъ дивъ деспотически, крвопийски режимъ който докара, тая страна, слѣдъ като ѝ разруши всички материални цѣнности, до такова подизване, което ще ужаси свѣта, когато границитѣ се отворятъ и истината за нейното състояние стане достояние на всички.

На западъ болшевикитѣ опити не можаха да увлекатъ нито нищожна частъ отъ маситѣ и се изродиха въ откъслечни анархистични избухвания. А опититѣ въ противно—реформистично—направление, правени въ едно бурно врѣме, съ плахи несигурни крачки, често пѣти срѣщу противоположността на тѣзи, въ чийто полза се правеха, се завършиха съ нищожни материални придобивки и въ много случаи съ пълно морално разпадане.

Пролетариатътъ и социализмътъ въ цѣлитѣ свѣтъ прѣживяватъ, слѣдъ три годишенъ великански напѣнъ, единъ периодъ на вътрѣшно организиране, ревизия на пѣтищата и събиране на силитѣ.

Въ България пролетарята и социализмътъ се намиратъ въ сѣщото положение.

Тритѣхъ изминати години, пълни се жестоки борби и горчиви разочорования, докарала пролетарята не до побѣда, а до пълно изтощение и видимо организационно разложение.

Въ това великанско противорѣчие между стремитѣ и достигнатитѣ резултати нашата партия и социализмътъ нѣматъ никаква вина.

Тази задѣнена улица е крайния резултатъ отъ безогледната борба на комунистѣтѣ, които искаха всичко, а да загубятъ и тѣ — и ние, заедно съ тѣхъ — това, което имаме прѣдъ войнитѣ.

Масата на българския народъ е прѣдъ наложителността да започне отново и отначало.

Тя гърси само своя водачъ. Отъ гдѣ може да дойде той? Виждате само жалкитѣ напѣвания на обединенитѣ и стари грѣшници, за да разберете, защо народътъ се отвърща инстинктивно отъ тѣхъ и за да се увѣрите, че старитѣ, макаръ и да се подмладятъ, не могатъ нито да разбератъ новото врѣме, нито да отговорятъ на нуждитѣ му.

Вглеждатъ се че само въ безплодието на българската политическа мисль, въ безволие на политическото дѣйствие, за да почувствувате липсата на единъ факторъ, който до неодавна проявяваше съзнание, даваше лозунгитѣ, започване и водеше борбитѣ.

Това е българския социализмъ! цѣлитѣ изневѣренъ и отчаянъ български народъ чака съ вѣра неговото въскресение.

Нека започнемъ отново! Нека започнемъ, съ ентузиазмъ, който ни е приспѣхъ, и съ себеотрицание, което сме доказали, нека започнемъ отъ ново и отъ начало.

Да върнемъ загасналата вѣра на народа въ собственитѣ му сили!

Да върнемъ похитенитѣ народни свободи!

Да разбиемъ дѣлото на задѣнената улица и да откриемъ на борящитѣ се простора за бѣдащето развитие на обществото ясно посочванъ отъ новото врѣме!

Ето задачитѣ на българския социализмъ за най-близкитѣ дни.

КОЙ ГИ КРѢПИ?

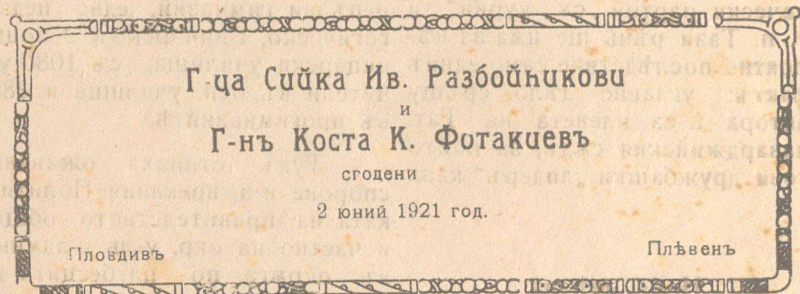
Думата е за комунистѣтѣ въ Плевенската община. Съ досегашнитѣ си дѣйствия комунистѣтѣ възбудиха негодуванието на всичитѣ слоеве отъ Плевенското гражданство, включително работничеството. Тѣ измѣниха на себе си като революционери, тѣ се оказаха още по лоши реформатори и сега въ Плевенската община тѣхното стоение има само единъ смисль: да крѣпи разбѣгващитѣ имъ се кадри, които само облагатѣ отъ общинската властъ задѣржа около текето. При това положение дойде ревизиония актъ, който констатира тежки провинения на комунаритѣ, за които ще отговорятъ прѣдъ сѣда. Дойдоха и оставкитѣ на 6 души отъ първоначалнитѣ общински съвѣтници. Но въпрѣки всичко това комунистѣтѣ и до днесъ продължаватъ да си властвуватъ въ общината, като сж напуснали всѣкаква дѣйностъ за удовлетворение крещящитѣ нужди на града.

Кой ги крѣпи още на това мѣсто, което отдавна трѣбваше да напустнатъ?

За да си отговорятъ гражданитѣ на този въпросъ достатъчно е да имъ кажемъ, че дружбашки съвѣтникъ Ангелъ Илиевъ упорствува да си даде оставката отъ свѣта, и по този начинъ, само той държи на властъ Плевенскитѣ комунисти. Кѣмъ това като се прибави изявлението на едно мѣстено дружбашко величие, запапасенъ полковникъ, че „нѣма лошо защо да се смѣкватъ отъ властъ, комунистѣтѣ, защото на тѣхъо мѣсто щѣли да дойдатъ кождерскитѣ партии“. — става ясно, че само котерийнитѣ смѣтки на дружбашитѣ крѣпятъ още Плевенскитѣ комунисти на властъ и правятъ интереситѣ на цѣлия градъ играчка въ рѣцѣтъ на една опозорена клика. Става ясно още, че непримиримитѣ революционери сж готови да влѣзватъ съ общо дѣло дори съ държбашитѣ, само за да задѣржатъ властта си.

КАКЪ ЖИВѢЯТЪ СИРАЧЕТАТА ОТЪ ВОЙНИТѢ?

Малцина сж Плевенскитѣ граждани, а още по малцина сж такива отъ селата, които знаятъ, че въ града ни има сиропиталище за крѣглитѣ си-

Г-ца Суйка Ив. Разбойникова
и
Г-нъ Коста К. Фотакчиевъ
сгодени
2 юни 1921 год.
Плевенъ

Чудна гражданска апатия. Като че ли не сме ние всички виновници за това тежко и черно нещастие?

Истината трѣбва да се признае, че виновнитѣ отчасти за създаване тая голѣма апатия сж бившитѣ, а може би и сегашнитѣ ръководитѣли на сиропиталището, ксито съ дѣлата си сж накарали гражданитѣ да гледатъ на приюта апатично. Но, оправдавали това гражданството? Съ апатията си то позволява на близкитѣ ръководители на С-щето да продължаватъ своитѣ грѣшци и прѣстѣпления спрямо чернитѣ нещастници затова врѣме е на опомнюване, за да види то мизерията на тия живи памятници. Прѣди всичко тѣ живѣятъ въ зданието, пригледено отъ Постояната К-сия за бактрولوجически институтъ, здание сж подъ и таванъ отъ циментъ, врѣзано въ баира нарочно да бѣде студено и влажно, съ ужасно вѣтрено течение, затова нещастницитѣ безъ треска сж трескави, гдѣто спятъ по 2—3 на единиченъ креватъ и се падатъ въ стая по 10—12 — стаи не повече за 5—6 дѣца, слѣдствие на което ношпо врѣме е нетърпима вонь, а като се притури слабата храна за която се прѣдвиждатъ дневно 7—12 лв. на душа—при тая непоносима скѣпотия, става ясно, защо тия нещастници сж безъ дѣтска живость, блѣди, слаби, не весели и пр. По отношение на облѣклото пѣкъ то е още по печално.

А всичко това се дължи на малкитѣ срѣдства, които комитетъ съ зоръ събира, като помощи отъ общинитѣ въ окръга, отъ продажбата иге-запски билети, отъ вечеринки, дарения и пр.

А кои сж посѣтителитѣ на с-щето?

Освѣтъ окр. управителъ, прѣдседателя на постоянната комisia и 3—4 учители, въ продължение на 3 мѣсеца, никой не е стѣпилъ въ него.

Вѣрно е, че дългъ е на държавата да издѣржа тия сирачета, койго дългъ трѣбва да ѝ се наложи отъ гражданството, а не да чакат на палнативитѣ — помощи и дарения, но до докато държавата разбере своя дългъ, дългъ е на гражданството отъ Плев. Окр. да се

интересува всестрано за крѣглитѣ си сирачета отъ войнитѣ, да ги посѣщава, дава на врѣме своята подкрѣпа.

Дайте ни плѣницитѣ!

Жестокостта на сърби и Гърци спрямо нашитѣ плѣници биде надмината само отъ крѣволицитѣ на съвѣтска Русия. Отъ положителни свѣдѣния само въ Киевската областъ има повече отъ 5000 български плѣници, които се намиратъ въ окаяно положение. Съвѣтскитѣ полиция сж ги поставили подъ единъ изключителенъ режимъ и само по чудо отдѣлни единици отъ тѣхъ могатъ да избѣгатъ. Този фактъ ние сочимъ на безподобнитѣ фарисеи при шарения мо-тъ. Тѣхна 15 членна делегация е заминувала въ Москва на поклонение. Нека тя не се задоволява само съ удоволствията, съ които ще ги огосиятъ развратенитѣ служители на съвѣтския режимъ, за да ни занимава слѣдъ връщането си съ разказитѣ отъ хижията и една нощъ. Ние искаме ако у тѣзи „революционери“ има капка човѣшко достоинство да потърсятъ нещастнитѣ български плѣници, да се застъпятъ за тѣхъ, и да ни ги доведатъ. Нека кажатъ на своитѣ другари, че съвѣтското правителство въ което за позоръ на българщината влиза и единъ българинъ открадналъ името на незабравимия Раковски, че това правителство нѣма правото да излиза отъмъщението си върху невинитѣ наши плѣници за насилията, на ксито ужъ били изложени тукъ Рускитѣ плѣници. Такава отмѣстителна политика е достойна за дипломати, като „другаря“ Чичеренъ школували въ царския режимъ, но тя е единъ позоръ за носителитѣ на революционния комунизмъ. На тѣхъ и на тѣхнитѣ платени орѣдия тукъ българското общество трѣбва да отпрати настоятелното искание: „дайте ни плѣницитѣ, или иначе за реторския нека бѣдатъ поставени подъ сѣщия режимъ подкупенитѣ членове на централния тѣснашки комитетъ. Нека тѣзи храненици на червения московски департаментъ бѣдатъ задѣржани като заложници до гдѣто Московскитѣ имъ покровители освободятъ нещастнитѣ български плѣници!

„Събитие на дѣна“ Това е сѣкрушителния отговоръ на А. Ляпчевъ, даденъ на 12 т. м. отъ бившия секретаръ на

жтръшното министерство, голѣмъ факторъ по приложение закона за отчуждаване на частни здания за държавна, общинска и окръжна нужда,“ — стажанта на Плѣвненския адвокатъ Никола Бойчиновъ, „любими“ на Плѣвненскитѣ дружбашки Крумъ Поповъ отъ с. Левски — този отговоръ бѣ даденъ подъ громката тема „събитията на деня“. Който го слуша разбра най-послѣ — ако не бѣше разбралъ, че България е дѣйствиелно въ катастрофа, щомъ като това е единъ отъ политическитѣ и „дипломатическитѣ“ ѝ. Счита-ме за несерезно да се занимаваме тази „рѣчь“, която блѣстеше съ изрази: всички политически партии сж курви“ и т. п. Тази рѣчь ще има за вѣроятнo послѣдствие само единъ фактъ: углавно дѣло срѣщу автора ѝ за клевета на Тат. мазарджийския съдъ, за който този дружбашки „лидеръ“ каза

Нова звѣзда.

На комунистическия небосклонъ изгрѣва ново свѣтило, Забравения адвокатъ Иванъ Зонковъ стана веднага „персона“, щомъ се приближи къмъ 3 хилядната мѣсечна заплатата като Директоръ на общинския магазинъ, и започна да ни удостава съ чести „изявления“ въ общинския вѣстникъ. Днесъ „баклата е въ изобилие“, утрѣ „краставицитѣ поевтеняватъ“ — това сж спазителнитѣ съобщения сж които бѣднитѣ функционери на комуната утѣшава раята, която бѣше лѣгана до сега съ надеждитѣ за „революция“. Защо ли си не мълчи!

Изъ Плѣвненския Окр. съвѣтъ

ИЗЛОЖЕНИЕТО НА ОКР. УПРАВИТЕЛЪ.

На 20 май се откри въ салона на Д-во Съгласие втората редовна сесия на Окр. Съвѣтъ.

Заседанията започнаха съ едно дълго изложение отъ г. Плѣв. Окр. У-ль, върху всеобщаго състоянието на окръжта прѣзъ 1920 г. Г-нъ управителъ констатира, че населението на окръжта възлиза на 387,122 кв. клм.

Между другото, Управителъ спомена за съобщителнитѣ срѣдства, като наблегна, че птищата сж се значително подобрили вслѣдствие прилагане закона за трудовата повинность. Благоустройството, особено въ сѣвѣрната част на окръжта е много назадъ благодарение липсата на стр. материали.

Поминѣна споредъ Управителъ се е значително подобрилъ вслѣдствие покачване цѣнитѣ на земл. произвѣдения, което, както биде изпъкнато отъ прѣдставителя на партията ни съ сжвѣта, не е свърсѣмъ истина защото вслѣдствие войнитѣ скъпотията, данѣнитѣ и редъ др. причини, населението все повече обѣднява и теглилата му се увеличаватъ, което и става причина да се яви едно брожение и недоволство, които катъ населението къмъ подкрѣпа на демагогитѣ носителю на крайни идеи.

За промишлеността, търговията и занаятитѣ, У-ля изказа, а бгурени мисли. Той поддържа че въ България никога не ще се развие нѣкаква индустрия и

ако се развие нѣкога, тя щѣла дабже само за подпомагане земледѣлчето, теза която никога не би се поддържала, ако се познаваха елементарнитѣ икономически закони за прогреса на народитѣ.

За народното здраве се каза че окръжта е чистѣ отъ зарболести. Отъ наша страна се изтъкна въ послѣдствие голѣмата нужда отъ разширение и подобрене на санитарната служба въ окръжта, както и нуждата отъ раздаване на по голѣмо количества безплатни лѣкарства на бѣднитѣ.

Учебното дѣло. Каза се, че окръжта има 258 осн. училища 51 прогимназий 5 пълни и 3 непълни гимназий, едно педагогическо, 1 винарско и 2 кошницарски училища, съ 1080 учители въ осн. училища и 286 въ прогимназийтѣ

Тукъ стгнаха оживени спорове и прѣрѣкания. Политиката на правителството общо и частно на окр. у-ль и админ. въ окръжта по плебесцита и окр. 101 бѣха подложени на остра критика.

Най-послѣ г. У-льтъ се спрѣ на Изборитѣ, които споредъ него били се произвели при „небивалъ редъ и тиши на, безъ никакви побоища“ и безъ „капка кръвъ“.

Изнесенитѣ обаче факти доказаха противното и нѣщо повече, че никога изборъ въ България не сж ставали при такава прѣслѣждане отъ страна на полицията и при такъвъ тероръ!

Изложението си Управителъ завърши, като спомена за „едничното печално събитие“ станало прѣзъ годината — стачката на желѣзничаритѣ, която благодарение „енергичнитѣ мѣрки“ на властта била смазана и „честта на България спасена“!

Спасено по-скоро бѣше „безчестиего“ на дружбашитѣ и този золумъ, бруталното потушаване на стачката ще си остане паметникъ на най-черната реакция въ управлението на България отъ нешето освобождение насам!

Слѣдъ изложението на Управителя, направиха изложения: 1 прѣдседателя на постоянната комисија за дѣйността на послѣдната прѣзъ отчетната година, директора на землед. катедра за състоянието на земледѣлчето и отраслитѣ му въ окръжта. 3. Окр. ветр. лекаръ за състоянието на скотовѣдството и 4. окр. учил. инспекторъ по които положения станаха доста дълги дебати, койго ще отбѣлжимъ на кратко въ идущитѣ броеве на вѣстника.

Партийното гледище по всички въпроси въ сжвѣта бѣ всекога здраво застъпено.

Изъ окръжта

Троянски Дреболци.

ПАПАЧЕВСКА АРИТМИКА И МОРАЛЪ.

За първомайската си манифестация „Комунистѣтѣ“ съобщаватъ въ Р. В-къ, че били двѣ хиляди и адмирирали съвѣтската. На такива топанджийски приказки, изхождали отъ навикнала на лѣжи фантазия, по български се казва: „Помали манго!“ И дѣцата отъ отдѣленията знаятъ, че на не повече отъ 200 реда по трима въ редъ, правятъ не повече отъ 600, а оня на чийто гърбъ е висѣла раница, знае

безъ да брой, какво прѣдставляватъ двѣ хиляди души въ походна колона по четири. Това надуване на цифритѣ, обаче, е както на собствено на парвенюгата успокоение, тъй сжщо и за взаимно лѣжене, за да се поддържа настроението и най сѣтне, да се оправдаятъ прѣдъ Москва, изденитѣ рубли за смѣтка на руския народъ, чието благоденствие комунистѣтѣ вѣзлагатъ да бже подобро отъ тѣснѣшката революция.

Цѣль мѣсець, прѣрѣди 1 май, обикаляха селата богато плащаншитѣ „Освобожденци“. Въ навечерието на 1 май юристъ — консула въ проектъ декретиралъ по телеграфа, до всички селски групи и организации: „безъ разсѣждане вси чки туку!“

За съжаление, никой обаче не очакваше сега да се бърка въ джобовѣтъ на божуазията и за това калабалѣка значително намале. Безсмислицитѣ, които тѣ наричатъ рѣчь, се обрѣнаха тоя пътъ на дивни крѣсци. Твърдѣ забавно бѣше появяването, по заповѣдъ отъ текето, на поциалерѣдателската юда Пенчо Икономовъ. посрѣщнатъ съ подигравки и смѣхъ които лѣкъ страшитѣ „революционери“ посрѣщнаха съ озѣртане. Започналъ съ славословия на комунизма, за революционни соц. сили, забрави тѣснѣшката терминапогия, и за да направи удоволствие на правовѣрнитѣ, обяви Германия свѣтска, като въ себе си, безъ съмнѣние, си е казалъ: „не дай Боже“, нали слѣдъ нѣколко дни отивамъ тамъ за покупка на машини и прочее контрареволюционни, материали!

Виждайки, прочее, че чорпѣтъ ве повече се разнижава, съ всички сили се мъчеха да доказватъ, че кръвъ не желали да проливатъ, че революцията ще се декретира, и че възможно е тя да не станела на наши години. Да знае Москва!

Нашъ социалистически дългъ е непрѣстано да изтъкваме, площадното, хулиганско и гаменско повсѣместно проявление на господѣта „комунистѣтѣ“. Начинътъ по който тѣ подмамватъ и възпитаватъ за щастие малѣкъ брой младежи, въ тѣхния „спартакъ тѣснѣшки“. неминуемо ще даде резултати, които може би ще озадачатъ нѣкога парвенюгата и вождоветѣ, ще накаратъ мнозина заблудени отъ крѣщящата тѣснѣшка демагогия да се замислятъ по трезво и видятъ сжщитата но онова което стои задъ маската „комунизъмъ“.

„Ние сме изпаднали въ адамитство провикна се въ миналогодишниятъ имъ конгресъ Коларовъ, тая истина изказана по ясно значи: „Ние, които се кичимъ съ модното име комунисти, сме едно сборище отъ хора неуравновѣсени, спекуланти, неврастеници, умствено сакати блудници, развратници, кариеристи и интелегенти безъ интелектъ и пр. пр. Доказателства за това се заредиха толкова и такива, че е трудно да се помнятъ всички.“

Възприели въжделения а на тоя своего рода комунизъмъ, синчагитѣ на Троянскитѣ комунисти бързатъ да покажатъ на „дѣло“, онова което формирано въ тѣхното съзнание отъ страшния спартакъ, чийто лектори кмѣняватъ често своитѣ държанки...

Маскоро единъ синъ комунистически отива при една стара жена, която копаяла на нивата си и показва половия си органъ, говорейки цинизми. Жената, която както казва никога въ живота си не виждала подобно нахалство, напуснала нивата си.

Другъ единъ, накарва двама младежи да хванатъ извѣтъ града едно момиче. тя съ тѣхна помощ даия обезчести. Прочее тѣснѣшката революция започва. Гртждани, работници плетете вѣнци да посрѣщате „божественъ комиръ“, крѣтѣтъ въ въ крѣвъ и разорения отъ азиатския департаментъ приприеманичеството ни Шаблиновци и пр.

Уволнена е отъ общинското „комунистическо“ управление г-ца Ю. П., защото не манифестира на 1 май и не посѣщавала тѣхнитѣ забави и събрания. Нѣкой отъ господа „революционеритѣ“ съ божуазни свѣсти, се сѣлятъ да доказватъ, че уволнението на въпросната г-ца е станало поради закриване на длѣжността а други — по „неспособность“, и че рѣшението за уволнението ѝ било взето още прѣди 1 май, но отъ хумани съображения било приложено на 3 май. Защо обаче, на нейното мѣстое назначенъ комунистѣтъ Л. Ц. уволненъ на 2 май отъ мировото сѣдилище. защото манифестира. Лѣка прилика сж дружбашки и янлѣшъ комунистѣтѣ. Нищо ново нѣма въ тия припиомни на дѣйствиия за охранване на партизани службогонци.

Въ с. Врабево — троянско кметѣтъ комунистѣтъ, издалъ заповѣдъ да се не работи отъ Велик-денъ до св. Духъ, и се пави за градъ, ГАУРЕНИ

На 6. Май двама патентовани революционери комунисти, въ коалиция съ разсилния при дружбашкото общинско управление декретиратъ революцията — експроприация на... кооперацията „Напрѣдъ“ въ селото ни. Рѣчено и свършено! Разбиватъ магазина, задигатъ пари, тютюнъ, цигари, вино и др. Но за зла честъ, наши другари, съ единъ вещь маневръ ги залавятъ и сега сигурно не имъ е добръ на топло подъ защитата на буружазното управление.

На 22 с. м. организацията свика публично. събрание на което говори др. Кр. Мачевъ по разтурения общ. съсѣвѣтъ и взетого рѣшение на мѣстнитѣ дружбашки за назна-

чение тричеленна комисија безъ огледъ на опозиционнo настроеното население. Разкритикува всичката демагогия съ, която дружбашитѣ си службѣтъ за да залѣгватъ маситѣ съ недоносчето — законъ за тродова поозен. собственостъ, сагоразни социалистическото рѣшение на аграрния въпросъ. Рѣчта бѣ изслушана съ най-голѣмо внимание, отъ прѣпълненото училищно помѣщение съ селяни.

Сжщия денъ тихо и мирно па и унило едно „революционно“, кюре, изпратено отъ Плѣвненъ да събира прѣснатата се „червена“ роя по всички посоки на нашия политически фронтъ разправяше, и че сега въ Русия нѣма вече кой да застила съ чаршави креватитѣ на аристокрацията, прѣдъ 5 души неси-гурни „революционери“ и 78 любопитни дружбашитѣ излезоха по бабитѣ въ демагогията, защото успѣха да привлекатъ всички алачуци килипиръ и мърша, а горкитѣ „революционери“ останах на сухо

Хроника

Отъ едно писмо, писано отъ единъ Плѣвненски младежъ, постѣпилъ доброволецъ въ француския чужденски легионъ, правимъ слѣдното извлечение, което добръ рисува положението на онѣзи нещастници които се помамива слѣдъ обѣщанията на недоброевѣстни пропагандатори: положението ни е ужасно. Днесъ се намираме въ едни пустинни мѣстности въ Мароко, кждѣто се водятъ постоянно боеве съ арабитѣ (б. р. мѣстнитѣ жители). Плащатъ ни по 75 ст. дневно, храната е мизерна, по злѣ отъ плѣнницитѣ сме. Ако се оплачемъ, даватъ ни подъ сѣдъ и ни осжждатъ по на 2, 5, 10 г. затворъ, отъ който живи не можемъ да излѣземъ. Не може и да се избѣга, тъй като арабитѣ ни олавятъ и получаватъ по 20 — 30 лева възнаграждение за всѣки заловенъ бѣглецъ. . . .

Нѣма ли нашето правителство да се застъпи за тѣзи нещастни български младежи?

Опровержение. Не е истина разпространения слухъ, че комунистѣтъ Ас. Халачевъ е битъ злѣ по задника по поводъ неговото „революционно държане спрямо буржоазната властъ. Той е билъ само арестуванъ. Така съобщава Плѣв. Общински вѣстникъ.

„А П О Л О“ Акционерно Д-во гр. Плѣвненъ

Обявление

№ 2.

Обява се на архитектитѣ интересующи се отъ обявения съ обявление № 1 отъ 8 ю. т. г. конкурсъ за изработване на проекто-скицитѣ за дружественото зоанне, че срокъ за постѣпване на книгата въ канцаларията на дружеството се опрѣделя най-късно до 28 юний т. г. журито ще се събере на 29 юний т. г. Приематъ се Проекто-скици и при мѣрка 1.200 гр. Плѣвненъ, 15 юний 1921 год.

Отъ дружеството